

1. אפשר להגדיר משתנה שיהיה רפרנס למשתנה אחר ככה שאפשר באמצעות הרפרנס לשנות ולגשת לאותו המשתנה – מגדירים אתו ככה

```
Int x = 9;
```

```
Int& ref = x
```

2. יתרון אחד: אפשר להגדיר פונקצייה כ void ועדיין לשנות את המשתנה מה שמקל והופך את הפונקצייה לנוחה יותר.

יתרון שני: בפונקצייה רגילה אפשר להחזיר רק משתנה אחד (מספר שלם, מערך...) אבל בפונקצייה שמקבלת רפרנסים רוב הזמן לא יהיה צריך להחזיר כלום מפני שיהיה אפשר לשנות את המשתנים כבר בתוך הפונקצייה.

3. ההבדלים הם שרפרנס מתנהג ממש כמו משתנה "רגיל" שלא כמו פוינטר שלפעמים יכול להצביע לנאל ובכללי העובדה איתו מסורבלת ופחות בטוחה. רפרנס נחשב לבטוח יותר בגלל שרפרנס תמיד חייב להיות מאותחל במשהו שלא כמו פוינטר שיכול להיות מאותחל בנאל וגם עוד פעם רפרנסים מתנהגים כמעט כמו משתנים "רגילים".

4. רק א' תקינה – מעבירים לפונקצייה שהיא לפי רפרנס את המשתנה כמו שהוא ולא עם & בסעיף ב' והפונקצייה לא יכולה לקבל פשוט מספר כמו בג' כי אז אין לו רפרנס אלא משתנה

5. א' – אי אפשר להחזיר רפרנס למשתנה שנוצר בכלל בתוך פונקצייה ואחרי שנצא מהפונקצייה הוא לא יהיה קיים יותר

6. ב' - x^* לא שווה ל $x\&$ ככה שפונקצייה שאמורה להחזיר רפרנס לא יכולה להחזיר פשוט פוינטר